

vejede Ord eller Udtryk, som man ikke vil godkende, er muligt. Jeg følger ikke den københavnske Presse i alle dens Forgreninger. Jeg vil raade ærede Medlemmer, der grave saa stærkt i den københavnske Presse, til at gøre det samme som mange Københavnerne, der vælge sig den Presse ud, som de selv synes er den passende for dem, og ignorere den øvrige Presse, der ikke er Udtryk for deres Danneelsestrin eller deres moralske Begreber. De læse den ikke, fordi de synes, den ligger under det Niveau, der svarer til, hvad de forlange af en Presse. Altsaa, der kan være Blade i København, der ikke have det Standpunkt, som vi her forlange, men de ere ikke Udtryk for det København, der er raadende, det København, der betegner Fremskridtet og Udviklingen, og København er en By i Fremskridt, er en By i Vækst. Hvad der er af Skavanker i Øjeblikket i København, ja, det er som et Uvejr, der drager hen over den hele Verden i dette Øjeblik, Svindel i Forretningslivet og lignende. Derfor mener jeg, at der er ingen Grund til at bebrejde os gold og hensynsløs Kritik. De Mænd, der have Ansvaret, have efter min Mening ikke udfoldet en Kritik af den Art.

Det Forslag, vi fra vor Side have stillet, have vi ikke ment at kunne tage tilbage, da vi netop have stillet det for at sige noget, der ikke er kommet til Orde i det oprindelige Forslag. Vi lægge Vægt paa, at det Ministerium, der dannes, maa, for at være Begyndelsen til en ny Tid, udelukke Mænd, der bære Medansvaret for Omfanget af den nationale Ulykke og Skam. Vi forvente, og i den Henseende er jeg i Overensstemmelse med den ærede Ordførers Udtalelser, at der vil blive rensset ud i de senere Aars Lovgivning, Forvaltning og borgerlige Liv. Men det ønske vi ogsaa at udtrykke positivt, fordi vi mene, at tages der ikke straks fat med Energi, løber det let ud i Sandet, saaledes som saa mange Undersøgelser og Rensninger gøre. Hvis det ikke stilles op som det Program, paa hvilket et nyt Ministerium dannes, have vi efter vor Mening ingen Sikkerhed for, at det ogsaa bliver gjort. Derfor have vi ønsket at stille vort Forslag, og derfor mene vi at burde fastholde det.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Jeg skal ikke polemisere med det ærede Medlem. Men naar han talte om at regere udenom København paa en saadan Maade, at det mulig kunde forstaaes

saaledes, at dette Ministerium har søgt at regere udenom København paa den Maade, at københavnske Interesser ikke ere blevne varetagne, maa jeg tage Afstand derfra. Jeg tror ikke, at København har noget at beklage sig over. Vi kunne henvise til en lang Række Love og Bevillinger, der ere gennemførte under de 2 Ministerier, som jeg har været Medlem af, og hvor der netop er taget Hensyn til Københavns Interesser. Jeg skal blot nævne to Eksempler, hvor der ved det ene ganske vist ogsaa er taget Hensyn til Interesser udenfor København, nemlig Lønningslovene og saa Bankloven fra sidste Vinter, der i høj Grad tog Hensyn til de københavnske Interesser. Jeg kunde ogsaa nævne en lang Række offentlige Arbejder, alt sammen noget, der viser, at Regeringen har lagt stor Vægt paa at være, hvad jeg hidtil har ønsket, den skulde være, en Folkeregering, der tog Hensyn baade til By og Land. Der har ikke været Grund til at klage, og det har det ærede Medlem heller ikke gjort, over, at Bønderne ikke toge Hensyn ogsaa til København. Det have de gjort fuldt ud, og det er det, der har gjort Bønderne saa stærke. Jeg haaber ogsaa, at Bønderne fremdeles ville tage Hensyn hertil; saa ville de ogsaa være stærke nok til at bære en Regering. Men jeg ønsker ganske vist ogsaa, at man herindefra vil stille sig venlig til os, saaledes at der kan komme et bedre Samarbejde i Gang, end der hidtil har været, og her kan jeg ikke fritage de københavnske Repræsentanter for at have udøvet en mange Gange gold og ogsaa uberettiget Kritik.

Chr. Reventlow: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet hævdede før meget stærkt, at Kravet om Parlamentarismen ikke blev tilstrækkelig klart udtrykt i Flertallets Forslag til Beslutning. Den ærede Ordfører for Højre, hvem jeg i øvrigt takker meget for hans venlige Anerkendelse af mine Udtalelser i Gaar, en Anerkendelse, som jeg af flere Grunde lægger megen Vægt paa, udtalte i Modsætning til Socialdemokratiets Ordfører, at han fandt, at Flertallets Forslag indeholdt et for tydeligt Krav om Parlamentarismen, idet han dog erkendte, at det kunde opfattes noget forskelligt. Jeg tillod mig i Gaar at gøre nogle Bemærkninger om min Fortolkning af Flertallets Forslag, og da de Bemærkninger ikke ere blevne underkendte af Flertallets Ordfører, vil jeg kunne stemme for Forslaget.